

Pytania prejudycjalne

Przedstawione zostają następujące pytania dotyczące wykładni art. 1 ust. 1 lit. a), art. 2 pkt 4, art. 21 ust. 1 i art. 46 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 ⁽¹⁾:

- 1) Czy rozwiązanie małżeństwa na podstawie art. 82, 87, 89, 90 Código Civil (kodeksu cywilnego, Hiszpania) stanowi orzeczenie o rozwodzie w rozumieniu rozporządzenia Bruksela IIa?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy rozwiązanie małżeństwa na podstawie art. 82, 87, 89, 90 Código Civil (kodeksu cywilnego) należy traktować zgodnie z dyspozycją art. 46 rozporządzenia Bruksela IIa dotyczącego dokumentów urzędowych oraz porozumień?

⁽¹⁾ „Rozporządzenie Bruksela IIa” (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla
Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polska) w dniu 5 maja 2022 r. – ZL, KU, KM / Provident
Polska S.A.**

(Sprawa C-321/22)

(2022/C 318/37)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZL, KU, KM

Strona pozwana: Provident Polska S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) czy art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na uznanie za nieuczciwy warunek umowy postanowienia, które przyznaje przedsiębiorcy opłatę lub prowizję w kwocie rażąco wysokiej w stosunku do oferowanej przez niego usługi?
- 2) czy art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG oraz zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego lub wykładni sądowej tych przepisów krajowych, zgodnie z którymi niezbędnym wymogiem uwzględnienia powództwa konsumenta przeciwko przedsiębiorcy o ustalenie nieważności lub bezskuteczności umowy albo jej części zawierającej nieuczciwe warunki umowne jest posiadanie przez konsumenta interesu prawnego?
- 3) czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG oraz zasady skuteczności, proporcjonalności i pewności prawa należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one na uznanie, że umowa pożyczki, której jedyny warunek umowy przewidujący sposób spłaty pożyczki został uznany za nieuczciwy warunek umowy, nie może obowiązywać po wyłączeniu z niej tego warunku i wobec tego jest nieważna?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla m.st.
Warszawy w Warszawie (Polska) w dniu 13 maja 2022 r. – Z. sp. z o.o. / A. S.A.**

(Sprawa C-326/22)

(2022/C 318/38)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Z. sp. z o.o.

Strona pozwana: A. S.A.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 16 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾ w kontekście zasady skuteczności prawa Unii Europejskiej należy rozumieć w ten sposób, że konsument, albo przedsiębiorca na którego konsument przełał swoje uprawnienia wynikające z tego przepisu dyrektywy, może żądać na jego podstawie wydania od kredytodawcy egzemplarza umowy (jak również regulaminów stanowiących część umowy), oraz informacji dotyczącej spłaty kredytu, które są niezbędne do zweryfikowania prawidłowości obliczenia środków wypłaconych konsumentowi z tytułu zwrotu proporcjonalnej części całkowitych kosztów kredytu w związku z jego wcześniejszą spłatą oraz niezbędnych do wytoczenia powództwa o ewentualny zwrot wyżej wymienionych kwot?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie
(Polska) w dniu 23 maja 2022 r. – Audi AG / GQ**

(Sprawa C-334/22)

(2022/C 318/39)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Audi AG

Strona pozwana: GQ

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 14 ust. 1 pkt c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie, aby właściciel znaku towarowego/sąd zakazał osobie trzeciej używania w obrocie handlowym oznaczenia identycznego lub łudząco podobnego do unijnego znaku towarowego, w odniesieniu do części zamiennych samochodu (osłon chłodnicy powietrza/grilli), jeżeli stanowi ono mocowanie do akcesorium samochodowego (emblematu odzwierciedlającego unijny znak towarowy), oraz:

— gdy z technicznego punktu widzenia istnieją możliwości zamontowania oryginalnego emblematu odzwierciedlającego unijny znak towarowy na części zamiennych samochodu (osłonie chłodnicy powietrza/grillu) bez odwzorowania na tej części znaku identycznego lub łudząco podobnego do unijnego znaku towarowego;

albo w sytuacji

— gdy z technicznego punktu widzenia nie jest możliwe zamontowanie oryginalnego emblematu odwzorowującego unijny znak towarowy na części zamiennych samochodu (osłonie chłodnicy powietrza/grillu) bez odwzorowania na tej części znaku identycznego lub łudząco podobnego do unijnego znaku towarowego?

— w przypadku odpowiedzi pozytywnej na którekolwiek z pytań z punktu 1

2) Jakie kryteria oceny należy zastosować w tego rodzaju przypadkach, które pozwoliłyby na ustalenie, czy użycie unijnego znaku towarowego jest zgodne z uczciwymi praktykami w handlu i przemyśle?